

Dinsdag 11 augustus - Chengdu.

Het regent vanochtend flink. Daarom zit er voor de middag niets anders op dan wat te winkelen in de stad. Als het rond 11 uur opklaart, ga ik naar het Wenhua-park. In het park moet één van de oudste en grootste daoïstische tempelcomplexen van China staan, het Paleis der Bronzen Geiten (Qingyanggong) uit de Tang-dynastie. Ik vind de tempel echter niet en ook in het park is niets te doen, want ik blijf de enige bezoeker te zijn. Op de terugweg naar het hotel doe ik nog enkele inkopen voor de lange reis die ons vandaag en morgen te wachten staat.

Om 3 uur vertrekken we naar het station waar we de trein naar Panzhihua moeten hebben. Lang voordat de hekken naar het perron opengaan, beginnen de Chinezen al te dringen. Dit zal wel te maken hebben met de mensen die in de hardseats-klasse reizen, want in de hardsleeper-klasse zijn alle bedden genummerd. De trein is beduidend minder luxe dan die van Beijing naar Xian. Ook wordt er volop gerookt in de wagons, wat een bedompte atmosfeer geeft.

In de loop van de avond komt er enkele keren een Chinees meisje van een jaar of 12 langs onze coupés gelopen en zegt dan steeds "Hello" tegen ons. Rond 8 uur komt ze in onze coupé zitten en vertelt in het Engels hoe ze heet en hoe oud ze is. Ondanks dat ze met Trix natuurlijk goed Chinees kan praten, probeert ze met ons zo veel mogelijk Engels te spreken. Ze heeft pas 1 jaar les en kent daarom slechts een beperkt aantal woorden. Haar uitspraak is echter zeer goed en ze vertelt ons dat ze later docente Engels wil worden. Na ruim een half uur met ons gepraat te hebben, neemt ze vrolijk afscheid.

Als er bij één van de tussenstops koud bier verkocht wordt, is het aantal flessen dat er door het raam naar binnenkomt haast niet te tellen. Dit echter alleen maar waar de Nederlanders zitten. Bij de volgende stop gaan de lege flessen weer even vlot het raam uit richting een oude vrouw die ze ophaalt. Dit in tegenstelling tot de Chinezen, die tijdens de treinreis al hun afval uit de ramen gooien.

Het toilet is het bekende hurktoilet en dat wordt tijdens de rit zo smerig dat Hein enkele keren het toilet probeert te verfrissen door er eau de cologne op te spuiten. Dit helpt echter weinig, want iedere keer als de toiletdeur geopend wordt, "genieten" wij vijf minuten van de geur. Om 10 uur gaat centraal het licht uit. Rond 11 uur zoek ik mijn bed op maar in de bovenste slaappleats is het deze keer niet uit te houden. In iedere coupé is er een ventilator maar juist bij ons is deze kapot. Omdat er hierdoor nauwelijks enige ventilatie plaatsvindt zit ik gedurende een gedeelte van de nacht in het gangpad, alwaar de temperatuur zeker 10 graden lager is dan in mijn slaappleats.

